

въ Флоренция (1628—33) (за което време билъ получилъ отпускъ отъ римската си служба). Славата на Ф. като органистъ е била толкова голѣма, че когато той е свирилъ за пръвъ пѣтъ въ „Св. Петъръ“ въ Римъ — дошли сж 30000 души отъ разни части на Италия — за да го чуятъ. Съ своитѣ органини творби Ф. оказва мощно влияние върху по-нататъшното развитие на музиката за органъ. Композициитѣ му се състоятъ отъ множество токати, фантазии, ричеркари, капричии и др. за органъ и пиано, и, по малко, гласова музика. Значителенъ е билъ Ф. и като учителъ: Йоханъ Якобъ Фробергеръ, Францъ Тундеръ сж били негови ученици.

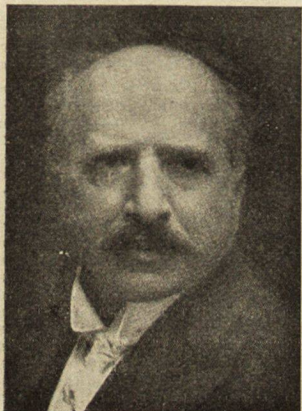
Фрета, ит. *fretta* = бързина — *con-fretta* — бързо.

Фретозо, ит. *frettoso* = скоро, бързо.

Фригийски тоновъ видъ — при старогръцката музика: $d^2 c^2 h^1 a^1 g^1 f^1 e^1 d^1$, а при църковнитѣ гласове на срѣдновѣковието: $e f g a h c d e$.

Фригийско заключение — се нарича такава каденция, при която басътъ прави ходъ на полутонъ на долу — при хармонии отъ субдоминанта и доминанта.

Фридлендеръ, Максъ — Friedlaen-

Максъ Фридлендеръ

der, Max — пѣвецъ и музикаленъ изследватель, род. 12 окт. 1852 въ Бригъ

(Силезия), ученикъ на Ман. Гарсиа въ Лондонъ, и Юлиусъ Щокхаузенъ по пѣние, и на Спита (музикална история); отъ 1894 е доцентъ, и после професоръ въ Берлинския университетъ, писалъ: „Нѣмската пѣсенъ въ XVIII в.“ (1902), „Брамсовитѣ пѣсни — „Гьоте и музиката“ (1916), „Францъ Шубертъ — скица на неговия животъ и дѣло“, „Моцартовитѣ пѣсни“ и др. Ф. е далъ ценни приноси за биографията на Шуберта, и издалъ непечатани до тогава негови пѣсни. Взелъ дейно участие като председателъ на комитета за съставяне сборницитѣ отъ нѣмски народни пѣсни за смѣсенъ хоръ, и за нѣмската младежъ; редактиралъ нови издания на Бетховенови, Шубертови, Шуманови, Менделсонови пѣсни и „Сборникъ отъ народни пѣсни“, каквито той и до сега не е престаналъ да записва.

Фридманъ, Игнацъ — Friedmann, Ignaz — виденъ пианистъ, „Шопе-

Игнацъ Фридманъ

нистъ“, и компонистъ, род. 14 февр. 1882 въ Подгорце при Краковъ, ученикъ по пиано на баща си, и после — на Лешетицки въ Виена, а сжщо на Хуго Риманъ въ Лайпцигъ, и Гвидо Адлеръ въ Виена; концертиралъ съ много голѣми успѣхъ въ Европа и Америка, осо-